

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W GDAŃSKU

KARTA PRZEDMIOTU

OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU											
1.	Nazwa przedmiotu	Podstawy Krajobrazów Terapeutycznych									
2.	Nazwa przed. w języku angielskim	Basics of Therapeutic Landscapes									
3.	Imię i nazwisko kierownika pracowni /osoby prowadzącej zajęcia oraz asystenta wraz ze stopniem/tytułem naukowym	dra inż. arch. kraj. Dominika Gołębiewska									
4.	Kierunek/ Wydział	Międzywydziałowy blok do wyboru									
5.	Specjalność (jeśli dotyczy)	-									
6.	Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot (wydział / kierunek, zakład)	Wydział Architektury									
7.	Poziom kształcenia (I st, II s, j. mgr)	studia I stopnia/ studia jednolite magisterskie									
8.	Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne									
9.	Profil studiów	ogólnoakademicki									
10.	Język wykładowy	polski									
11.	Status przedmiotu (obowiązkowy, do wyboru)	do wyboru (blok międzywydziałowy)									
12.	Rok studiów / semestry	III rok studiów / semestry 5 i 6									
13.	Liczba godzin w rozbiciu na semestry	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
							30				
14.	Liczba punktów ECTS w rozbiciu na semestry						2				
15.	Forma zaliczenia przedmiotu w rozbiciu na semestry (z – zaliczenie, zo – zaliczenie z oceną, e – egzamin)										
							zo				
16.	Wymagania wstępne	wiedza z zakresu: (a) historii sztuki i kultury, (b) podstaw tworzenia elementów graficznych									

FORMA ZAJĘĆ / WYMIAR GODZINOWY						
Pracownia artystyczna	Pracownia projektowa	Wykład	Ćwiczenia	Seminarium	Plener	Inne
			30h			

PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ (PEU)
1. Cele przedmiotu dot. WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI, KOMPETENCJI

- osoba studencka zna i rozumie podstawowe pojęcia, metody, techniki i zasady procesu twórczego w wybranym obszarze sztuk plastycznych, innym niż kierunkowy – zagadnienia z zakresu projektowania zwłaszcza uwzględnieniu narzędzi architektury krajobrazu
- osoba studencka potrafi realizować własne koncepcje artystyczne i projektowe, świadomie dobierając środki wyrazu, techniki i metody pracy twórczej oraz rozwijając umiejętności warsztatowe – zagadnienia związane z rozpoznaniem cech krajobrazu, roślin oraz odpowiednim dopasowaniem form prezentacji
- osoba studencka jest otwarta na nowe doświadczenia artystyczne lub projektowe oraz krytyczną analizę własnej twórczości, rozwijając systematycznie i świadomie indywidualny warsztat, styl i postawę twórczą

- Zrozumienie mechanizmów oddziaływania natury (fizjologicznych, psychologicznych – ART/SRT, społeczno-środowiskowych) oraz implikacji dla projektowania biofilicznego.
- Rozwijanie języka projektowania terapeutycznego (sensoryka, komfort, dostępność/inkluzja) w perspektywie dobrostanu ludzi i istot pozaludzkich.
- Poznanie roślin i ich właściwości; współtworzenie Wspólnej Biblioteki Roślin.
- Projektowanie scenariuszy lasoterapeutycznych i prototypowanie Kart do regeneracji (warsztatowo, low-tech).

Kod PEU	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się	Odniesienie do semestrów (<i>należy zaznaczyć znakiem „x”</i>)									
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
WIEDZA												
W1	osoba studencka zna i rozumie podstawowe pojęcia, metody, techniki i zasady procesu twórczego w wybranym obszarze sztuk plastycznych, innym niż kierunkowy – zagadnienia z zakresu projektowania zwłaszcza uwzględnieniu narzędzi architektury krajobrazu	MJ_W12						x				
UMIĘTNOŚCI												
U1	osoba studencka potrafi realizować własne koncepcje artystyczne i projektowe, świadomie dobierając środki wyrazu, techniki i metody pracy twórczej oraz rozwijając umiejętności warsztatowe – zagadnienia związane z rozpoznaniem cech krajobrazu, roślin oraz odpowiednim dopasowaniem form prezentacji	MJ_U16						x				
KOMPETENCJE SPOŁECZNE												

K1	osoba studencka jest otwarta na nowe doświadczenia artystyczne lub projektowe oraz krytyczną analizę własnej twórczości, rozwijając systematycznie i świadomie indywidualny warsztat, styl i postawę twórczą	MJ_K09						x			
----	--	--------	--	--	--	--	--	---	--	--	--

TREŚCI PROGRAMOWE / KSZTAŁCENIA (z uwzględnieniem formy zajęć oraz przedmiotowych efektów uczenia się)	Odniesienie do PEU
Wykłady (semestr 6, 30h):	
01 wprowadzenie - wprowadzenie: ramy ART/SRT, salutogeneza, biofilia/biofobia; etyka troski i międzygatunkowość (atelier).	W1; U1, K1
02 zajęcia terenowe - diagnoza miejsca: sensoryka, stresory, mapy odczuć; szybkie protokoły obserwacji (teren).	W1; U1, K1
03 zajęcia terenowe - diagnoza miejsca: sensoryka, stresory, mapy odczuć; szybkie protokoły obserwacji (teren).	W1; U1, K1
04 MIĘDZYGATUNKOWOŚĆ, HORTITERAPIA, JADALNE MIASTA – oraz inne idee i trendy w kasztaltowaniu zdrowego środowiska miejskiego	W1; U1, K1
05 MATERIAŁ ROŚLINNY - rośliny 1: właściwości sensoryczne i bezpieczeństwo; start Wspólnej Biblioteki Roślin.	W1; U1, K1
06 MATERIAŁ ROŚLINNY - rośliny 2 / hortiterapia: metody pracy i mikro-zadania terapeutyczne.	W1; U1, K1
07 ZIELEŃ W MIEŚCIE – Lasoterapia: fitoncydy, rytm, uważność; szkic scenariuszy.	W1; U1, K1
08 ZIELEŃ W MIEŚCIE – Design terapeutyczny: struktury przejścia, punkty fascynacji, miejsca wytchnienia - szkic scenariuszy.	W1; U1, K1
09 Ajurweda & salutogeneza w praktyce (evidence-informed): rytuał, pora dnia/roku – szkic scenariuszy.	W1; U1, K1
Ćwiczenia (semestr 6, 30h):	
PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA TERENU - wykorzystanie zdobytej wiedzy teoretycznej w praktyce, przetestowanie hipotez projektowych w praktyce, poznanie użytkowników przestrzeni, analizy przestrzenne, pogłębienie wiedzy teoretycznej w praktyce (m.in. rozpoznawanie roślin, kosztorys, projekt) - ćwiczenia 1. rozpoznanie terenu 2. analizy i waloryzacja 3. praca z lokalną społecznością 4. międzygatunkowość	W1; U1, K1

5. analizy funkcji 6. koncepcja zagospodarowania terenu 7. wytyczne techniczne 8. FUNKCJA, KOMPOZYCJA PRZESTRZENNA I IDEA PROJEKTOWA - trendy i rozwiązania; elementy kompozycji przestrzennej	
---	--

WYKAZ LITERATURY OBOWIĄZKOWEJ

Literatura obowiązkowa (tylko pozycje które student ma szansę przeczytać w ramach pracy własnej)*:	<i>Böhm Aleksander, 2006, Planowanie przestrzenne dla architektów krajobrazu. O czynniku kompozycji., Wydawnictwo Politechniki Krakowskiej, Kraków;</i> <i>Hobhouse Penelope, 2007, Historia ogrodów., Arkady, Warszawa;</i> <i>Lynch K., 2011, Obraz miasta, wydawnictwo Archivolta Michał Stępień, Kraków;</i> <i>Wejchert Kazimierz, 1974, Elementy kompozycji urbanistyczne., Arkady, Warszawa;</i> Czwarta, Jakubowsk Kasper i, 2020, przyroda, <i>Sukcesja przyrody i nieużytków miejskich</i>, Wyd. Fundacja Dzieci w Naturę. Pallasmaa Juhani, <i>Oczy skóry.</i>, Architektura i zmysły, Wyd. Fundacja Instytut Architektury, tł. M. Choptiany, 2012
Literatura uzupełniająca:	Książki i rozdziały • Antonovsky, A. (2005). <i>Rozwikłanie tajemnicy zdrowia: Jak radzić sobie ze stresem i nie zachorować.</i> Instytut Psychiatrii i Neurologii. • <i>Arteterapia w praktyce. Od teorii do interdyscyplinarnych zastosowań.</i> (2025). Difin. (opracowanie zbiorowe) • Bartel, R. (red.). (2017). <i>Sztuka w terapii, terapia w sztuce: Teoretyczne i praktyczne aspekty autoterapii przez sztukę.</i> Wydawnictwo Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. • Heszen, I. (2016). <i>Psychologia stresu.</i> Wydawnictwo Naukowe PWN. • Kaplan, R., & Kaplan, S. (1989). <i>The Experience of Nature: A Psychological Perspective.</i> Cambridge University Press. • Li, Q. (2018). <i>Shinrin-Yoku: The Art and Science of Forest-Bathing.</i> Penguin Random House.

	• Louv, R. (2020). <i>Ostatnie dziecko lasu: Jak uchronić nasze dzieci przed zespołem deficytu natury</i>. Mamania. • Ulrich, R. S. (1993). Biophilia, biophobia, and natural landscapes. W: S. R. Kellert & E. O. Wilson (red.), <i>The Biophilia Hypothesis</i> (s. 73–137). Island Press. • Wilson, E. O. (1984). <i>Biophilia</i>. Harvard University Press. Artykuły naukowe • Balling, J. D., & Falk, J. H. (1982). Development of visual preferences for natural environments. <i>Environment and Behavior</i>, 14(5), 5–28. • Balling, J. D., & Falk, J. H. (2010). Evolutionary influence on human landscape preference. <i>Environment and Behavior</i>, 42, 479–493. • Choker, B. A., & Mene, S. A. (1992). An assessment of preference for landscapes in the developing world: Case study of Warri, Nigeria, and environs. <i>Journal of Environmental Management</i>, 34, 237–256. • Ulrich, R. S. (1981). Natural versus urban scenes: Some psychophysiological effects. <i>Environment and Behavior</i>, 13, 523–556. • Ulrich, R. S., Simons, R. F., Losito, B. D., Fiorito, E., Miles, M. A., & Zelson, M. (1991). Stress recovery during exposure to natural and urban environments. <i>Journal of Environmental Psychology</i>, 11(3), 201–230.
--	--

*Literatura musi być dostępna w bibliotece

DODATKOWE INFORMACJE

METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ (należy zaznaczyć znakiem „x”)								
Kod PEU	Przegląd	Realizacja pracy artystycznej	Realizacja pracy projektowej	Prezentacja	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Kolokwium	Inne (wpisać jakie)
W1	x	x	x	x				
U1	x	x	x	x				
K1	x	x	x	x				

KRYTERIA OCENY

(warunki zaliczenia wg PEU i treści programowych)

Podstawą zaliczenia kursu jest osiągnięcie przez osobę studiującą – przynajmniej w minimalnym akceptowalnym stopniu – każdego z założonych efektów uczenia się, poprzez realizację prac zaliczeniowych (zgodnie z wytycznymi) oraz zdanie egzaminu ustnego. Pod uwagę brane są także uczestnictwo w zapowiadanych przeglądach, konsultacjach, a także aktywność podczas wykładów i ćwiczeń, w tym udział w dyskusjach tematycznych.

SEMESTR 6:

-aktywność na zajęciach

- wykonanie prezentacji/zaliczenie przeglądów

- wykonanie zadań cząstkowych

- prezentacja końcowa

- terminowe oddawanie poszczególnych części projektu i zadań

- oddanie „projektu” końcowego w wyznaczonym terminie

Zasady oceny:

- obecność;
- aktywność na zajęciach;
- realizacja zadań omawianych na zajęciach (oceny cząstkowe);
- prezentacja;
- zaliczenie końcowe.

Kryteria oceny składają się z trzech podstawowych punktów:

1. Aktywność podczas zajęć – systematyczny wykaz postępu pracy projektowej - 30% oceny
2. Oryginalne rozwiązania projektowe w kontekście obranej problematyki, w połączeniu z autorskim warsztatem artystycznym. - 30% oceny
3. Prezentacja i ostateczna forma przekazu opracowania zawierająca cały, semestralny proces projektowy - 40% oceny

Ocena bardzo dobra:

- zadanie / zadania projektowe zostały wykonane w sposób kompleksowy, merytorycznie poprawny, staranny i atrakcyjny wizualnie,
- osoba studencka dysponuje dużą wiedzą z zakresu materiału teoretycznego,
- osoba studencka aktywnie bierze udział w dyskusji podczas zajęć.

Ocena dobra:

- zadanie /zadania projektowe zostały wykonane poprawnie, ale zawiera drobne błędy,
- osoba studencka opanowała wiedzę teoretyczną, ale w stopniu niepozbawionym drobnych błędów i niewyczerpującym zagadnienia,
- osoba studencka bierze udział w dyskusji podczas zajęć.

Ocena dostateczna:

- zadanie /zadania projektowe zostały wykonane prawidłowo, ale zawiera błędy,
- osoba studencka opanowała wiedzę teoretyczną w niewielkim stopniu; orientuje się w zagadnieniu, ale nie

potrafi go rozwinąć,
Ocena niedostateczna:
- zadanie / zadania projektowe zostały wykonane, została wykonana nieprawidłowo lub została złożona po terminie,
- osoby studenckinie opanowały wiedzę z zakresu materiału teoretycznego; odpowiedzi ustne są niezadowalające pod względem merytorycznym.

BILANS PUNKTÓW ECTS										
Forma aktywności	Szacunkowa liczba godzin z podziałem na semestry									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Godziny zajęć prowadzonych bezpośrednio z udziałem nauczyciela akademickiego (<i>godziny zajęć zgodnie z planem</i>)						30				
Godziny pracy własnej studenta (<i>indywidualna praca koncepcyjna, projektowa, realizacja działań twórczych, przygotowanie prezentacji, przygotowanie do egzaminu, zaliczenia, czytanie literatury obowiązkowej i inne</i>)						20				
SUMARYCZNE OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA										
ŁĄCZNA ILOŚĆ PUNKTÓW ECTS ZA PRZEDMIOT (jeden punkt ECTS odpowiada 25 godzinom pracy)						2				

Osoba odpowiedzialna za kartę
dra inż. arch. kraj. Dominika Gołębowska